

РЕШЕНИЕ

№ 2994

гр. София, 16.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9278** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по чл.203 и сл. вр. със ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Р. Л. Р. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ с искане да се осъди последната да му заплати сумата от 500лв., представляващи заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по нахд №7891/2018г. по описа на СРС, по което е отменено Наказателно постановление №17-4332-029109 от 31.01.2018г. издадено от ответника, която сума се претендира ведно със законната лихва от влизане в сила решението на СРС. Претендират се и разноски.

В съдебно заседание – исковата молба се поддържа от адв.Д.. Претендират се разноски в настоящето производство по списък.

Ответникът –редовно призован –не се представя, но в писмения отговор изразява становище за неоснователност на иска. Не оспорва отмененото НП, но твърди, че присъждането на обезщетение би било в нарушение на принципа да се извличат вреди от неправомерното поведение. Оспорва и платеното адвокатско възнаграждение като прекомерно. С оглед изложеното –моли да се отхвърли исковата претенция.

Представителят на СГП- прокурор Д.- изразява становище за основателност на исковата претенция и предлага да се уважи.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не са спорни следните факти:

1. НП №17-4332-029109 от 31.01.2018г. издадено от СДВР е отменено с влязло в сила решение на 17.05.2019г. № 96583 от 17.04.2019г. по нахд №7891г. по описа на СРС за 2018г.

2. В производството пред СРС от ищеца е приложено пълномощно за заплатен адв.хонорар от 500лв. на адв.Д. /договор за защита и съдействие от 06.03.2018г./, който е депозирал жалбата и е представлявал лицето в съдебно заседание.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО от правна страна СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

По въпроса предмет на спора има задължително тълкувателно решение, което следва да се съобрази. В тази връзка видно от ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ №1 от 15.03.2017г. по тълкувателно дело №2/2016г. на ВАС-, „при предявени пред административните съдилища искиове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.“.

Следователно- формално всичките елементи от фактическия състав за уважаване на предявената искова претенция са налице –пряка и непосредствена вреда, незаконосъобразен акт и причинна връзка.

В тази връзка - не се споделя довода на ответника по същество, че лицето черпи права от собственото си неправомерно поведение. НП е отменено, съответно до отмяната му- презумпцията за невиновност – не позволява да се правят подобни констатации.

Спорен е въпросът за размера на вредата.

Видно от чл.18, ал.2 от Наредба №1/2004г. в редакция ДВ бр.84/2016г. преди изменение ДВ 45/2020г. в сила от 20.05.2020г., то размерът на адв.възнаграждение се определя съобразно размера на глобата във връзка с чл.7, ал.2, но не по-малко от 300лв..

Следователно –към момента на определяне на адв.възнаграждение за проц.представителство по нахд №7891/18г. на СРС платеният хонорар от 500лв. /при минимум от 300лв. тогава, сега от 20.05.отпаднала редакция/, не е прекомерен.

Съставът констатира, че въпроса дали възражение за платен в друго производство хонорар- може да се прави в настоящето е неуреден, но съдебната практика на ВАС го допуска /справка делата с ищец [фирма]/ вкл. да се определи същият под минимално разписания по Наредба №1/2004г..

В тази връзка СЪСТАВЪТ има предвид и Решение от 28.07.2016 г. по дело С-57/2015 на Съда на ЕС, където е прието, че правната уредба следва да цели да гарантира разумния характер на подлежащите на възстановяване разноси, като се вземат предвид фактори като предмета на спора, неговата цена или труда, който трябва да се положи за защитата на съответното право. Посочено е, че съдебните разноси, които следва да понесе загубилата делото страна, трябва да бъдат „пропорционални“.

В този смисъл изискването за пропорционалност би могло да се тълкува, че не означава, че загубилата делото страна трябва непременно да възстанови всички направени от другата страна разноси, но се изисква страната, спечелила делото, да има право на възстановяване поне на една значителна и подходяща част от разумните разноси, които действително е понесла.

Следователно –макар да не е прекомерен адвокатският хонорар от 500лв. към момента на определянето му, то с оглед посоченото решение на СЕС и промяната на чл.18, ал.2 от Наредба №1/2004г. с ДВ бр.45/202г. преди даване ход на делото по същество, то в

цялост размера на платеното адвокатско възнаграждение не е справедлив и обоснован по смисъла на чл.36, ал.2 от ЗА и не представлява пропорционална вреда, поради което съставът приема, че е основателна претенцията за обезщетение в размер на 200лв. /размерът до който хонорарът не бил бил прекомерен вкл. и при конкретните обстоятелства за сложност на нахд протекло в едно редовно заседание при наличие на служебно начало/, а за остатъка от 300лв. искът е неоснователен.

Относно –платеното възнаграждение пред настоящата инстанция, преди хода на делото по същество – е влязло в сила изменението на чл.18, ал.2 от Наредба №1/2004г.с ДВ бр.45/20, поради което при глоба от 200лв. наложена с НП –адв.възнаграждение би следвало да бъде 100лв., поради което размер на същото над 200лв. би бил прекомерен или възражението на ответника следва да се уважи като отново се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 200лв. вкл. и 10лв..дт. или общо 210лв..

С оглед изложеното – СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ да заплати на Р. Л. Р. ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 200лв. вреди, представляващи част от заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по нахд №7891/2018г. по описа на СРС във връзка с отменено Наказателно постановление №17-4332-029109 от 31.01.2018г., която сума се дължи ведно със законната лихва от 17.05.2019г., като до пълния претендиран размер от 500лв.или за разликата от 300лв.ОТХВЪРЛЯ иска като неоснователен.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Р. Л. Р. ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 210лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му. Да се изпратят преписи на страните.

След влизане в сила на решението -да се върне нахд №7891/2018г. на СРС, приложено за послужване, поради отпадналата необходимост.

Съдия: